

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/37/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123206827
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2123206827.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa matky: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, D., právne zastúpená: Advokátska kancelária Lányiová, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Michala 11, Hlohovec, a otca: B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 1. októbra 2024, č.k. 14P/75/2023-77, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil s účinnosťou od 04.09.2023 výživné otca na maloletú A. zo sumy 30 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 25. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky, výrokom II. uložil otcovi povinnosť zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 04.09.2023 do 30.09.2024 v sume 2.122,99 eur v pravidelných splátkach po 60 eur mesačne spolu s bežným výživným vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok, výrokom III. vyslovil, že týmto mení rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 4C/209/2013-100 zo dňa 19.9.2014 v časti výšky výživného a výrokom IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ustanovení § 28, § 62, § 75, § 78 Zákona o rodine, ako aj § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP). Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že matka sa domáhala zvýšenia výživného na sumu 200 eur mesačne z dôvodu, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom uplynulo už desať rokov a výživné vo výške 30 eur nezodpovedá zmeneným pomerom na strane maloletej. Otec súhlasil so zvýšením výživného na sumu 100 eur, ktorú matka považovala za nepostačujúcu. Súd vykonal dokazovanie a porovnaním okolností dôležitých pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia ako aj nového rozhodnutia dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 4C/209/2013-100 zo dňa 19.09.2014, došlo k podstatnej zmene pomerov na strane účastníkov konania, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného. K tejto zmene pomerov prišlo jednak uplynutím času desiatich rokov, keď v čase vyhlásenia skoršieho rozsudku mala A. 3 roky a bola v starostlivosti svojej matky, predškolské zariadenie nenavštevovala, pričom v súčasnosti má už 13 rokov a je žiačkou 6. ročníka základnej školy, s ktorým nárastom veku je spojené aj zvýšenie nákladov na výživu, ošatenie, hygienu, i školské potreby a

voľnočasové aktivity. K zmene pomerov došlo i na strane rodičov maloletej. Matke dieťaťa, ktorá v čase predchádzajúceho rozhodovania zabezpečovala celodennú starostlivosť o dieťa a v súčasnej dobe je zamestnaná, sa zvýšil príjem, ktorý predstavoval v roku 2023 v priemere sumu 931,77 eur a v roku 2024 sumu 913,94 eur, okrem toho poberá prídavky na dieťa. Otec v čase posledného rozhodovania nemal príjem, v súčasnej dobe je od 01.03.2022 zamestnaný a v roku 2023 dosiahol príjem vo výške 977,12 eur a v roku 2024 vo výške 1.024,55 eur, okrem toho poberá aj výsluhový dôchodok, ktorý mu bol do júna 2023 vyplácaný v sume 335,68 eur a od júla 2023 v sume 375,30 eur mesačne.

3. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z možností a schopností rodičov, prihliadal na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, a zohľadnil právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. Maloletá A. žije s matkou, je žiačkou 6. ročníka základnej školy, je zdravá, výdavky na jej výživu sú bežného charakteru. Matka má vyživovaciu povinnosť len voči A., s ktorou spolu bývajú v prenajatom byte, v spoločnej domácnosti s nimi nežijú iné osoby. Matka má mesačne výdavky na bývanie 500 eur, celkové výdavky na maloletú A. matka uvádzala vo výške okolo 425 eur mesačne (strava 180 eur, oblečenie a obuv 60 eur, kozmetika 15 eur, vreckové 15 eur, bývanie 150 eur, školské pomôcky 20 eur ročne, z ktorých súd po prepočte na jednotlivé mesiace školského roka uznal výdavok 2 eur mesačne, školské výlety 30 eur ročne, po prepočte 3 eur mesačne). Voči takto tvrdeným výdavkom nemal otec žiadne výhrady, nenamietal ich účel ani výšku, preto matkou vynakladanú sumu súd uznal za odôvodnené výdavky dieťaťa v celej výške, keď táto suma sa aj podľa názoru súdu javila byť vynaložená účelne a v postačujúcej výške. Otec je riadne zamestnaný a okrem toho je poberateľom aj výsluhového dôchodku. Okrem maloletej A. má otec aj ďalšie dieťa, a to už plnoletého F., nar. XX.XX.XXXX. Po zohľadnení odôvodnených potrieb dieťaťa ako aj opodstatnených výdavkov rodičov nevyhnutných na krytie ich osobných potrieb dospel súd k záveru, že otec maloletej A. má možnosť a schopnosť platiť na výživu dieťaťa 200 eur mesačne, ktorú sumu môže zo svojho príjmu hrať bez toho, aby ohrozil uspokojovanie svojich základných životných potrieb. Súd zobral do úvahy všetky zistené skutočnosti a návrhu na zvýšenie výživného vyhovel, keď mal preukázané, že sú na to splnené podmienky, pretože od poslednej úpravy výživného uplynula už značná doba 10 rokov, dieťa je vekovo staršie, fyzicky vyspelejšie a tak aj jeho náklady sa zvýšili, pričom zároveň súd dospel aj k záveru, že výživné bolo určené v takej výške, ktorej platenie je v možnostiach a schopnostiach otca.

4. Otec navrhoval zvýšiť mu výživné na sumu 100 eur mesačne, čo odôvodňoval zhoršením svojho zdravotného stavu a ďalšou vyživovacou povinnosťou voči synovi vo výške 86 eur. Súd však poukázal na to, že lekárske správy, ktoré otec súdu predložil a ktorými sa snažil preukázať svoj nepriaznivý zdravotný stav, sú jednak staršieho dát a okrem iného nepreukazujú tak závažný stav, pre ktorý by otec mal obmedzenie pre výkon určitého druhu zamestnania, prípadne stav, pre ktorý by nemohol vykonávať akúkoľvek prácu vôbec. Z predložených lekárskejších správ nevyplýva ani to, že by otec bol odkázaný na liečbu, v dôsledku ktorej by musel vynakladať zvýšené výdavky na svoje lieky alebo iné zdravotné pomôcky, pre ktoré by si nemohol riadne plniť vyživovaciu povinnosť v sume vyššej ako je ním navrhovaná suma 100 eur. A napokon, otec týmito lekárskejšími správami nepreukázal ani to, že by jeho nepriaznivý zdravotný stav pretrvával aj v čase rozhodovania súdu. Pokiaľ ide o argument otca, že si musí plniť aj jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi F., v tejto súvislosti súd poukázal na to, že uvedenú povinnosť otec preukazoval rozhodnutím z roku 2014 bez preukázania skutočnosti, že táto povinnosť na medziasom už plnoletého syna F., ešte trvá. Súd uzavrel, že otec v konaní nepreukázal také dôvody, ktoré by súd musel pri zvyšovaní výživného zohľadniť a ktoré by mu bránili výživné na maloletú A. zvýšiť, pričom zdôraznil, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami otca. Pri určení výšky výživného súd vychádzal aj z odporúčaní Metodiky Ministerstva spravodlivosti SR pre výpočet výživného rodičov k deťom, zohľadnil preukázané rozhodujúce skutočnosti a to vek maloletej A., príjem výživou povinného otca a zohľadnil aj to, že otec má ďalšie dieťa, vo vzťahu ku ktorému existuje možnosť, že mu ešte trvá vyživovacia povinnosť aj k tomuto dieťaťu. Časť vo výške 16 % z čistého príjmu otca v sume 1.399,85 eur predstavuje sumu 223,97 eur, z čoho je zrejmé, že zvýšenie výživného na sumu 200 eur mesačne, je primerané i s prihliadnutím na uvedenú metodiku a pokiaľ ide o odôvodnené potreby dieťaťa je v postačujúcej výške.

5. Súd zvýšil výživné odo dňa 04.09.2023, teda od podania návrhu na súd a to s poukazom na ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď minimálne od tohto dňa preukázateľne došlo na strane dieťaťa k zmene pomerov. Týmto vznikol otcovi dlh na zročnom výživnom za obdobie od 04.09.2023 do 30.09.2024 v sume 2.122,99 eur (po zohľadnení otcou uhradeného výživného v tomto období),

ktorý nedoplatok súd umožnil otcovi zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 60 eur až do jeho úplného zaplatenia, keď súd zohľadnil výšku určeného bežného aj zročného výživného, zistené osobné a majetkové pomery otca a prihliadol tiež na to, aby bol dlh zaplatený do troch rokov. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletej, ktorý uviedol, že súhlasí so zvýšením vyživovacej povinnosti maximálne na sumu 150 eur mesačne na maloletú A. a zaostalé výživné žiada platiť s možnosťou aj po jeho skončení vyživovacej povinnosti, aby to uhradil v celej sume zaostalého výživného. K odvolaniu prikladá prefotenú časť nájomnej zmluvy s tým, že táto je uzavretá na dobu určitú od 01.05.2024 do 30.04.2025. Tiež uviedol, že jeho zdravotný stav sa rapídne zhoršuje, keďže je nútený nosiť silné dioptrické okuliare, čo pri jeho pracovnom zaradení elektrikár predstavuje vážne pracovné obmedzenie a s najväčšou pravdepodobnosťou bude musieť zo zdravotných dôvodov rozviazať pracovný pomer s terajším zamestnávateľom. Zároveň žiadal, aby súd určil návštevne hodiny jeho stretávania s maloletou a to v každú párnú nedeľu v mesiaci v čase 15.00 hod. do 17.00 hod. v mieste trvalého bydliska maloletej. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výšky výživného zmenil a aby upravil jeho styk s maloletou.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu považoval rozsudok súdu prvej inštancie za správny a navrhol ho potvrdiť.

8. Otec v odvolacej replike k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zotrval na podanom odvolaní. Uviedol, že jeho mesačný príjem u terajšieho zamestnávateľa výrazne klesol a rovnako ku dňu 30.04.2025 mu skončila nájomná zmluva a tiež sa rapídne zhoršil jeho zdravotný stav, ktorý mu bráni vykonávať pracovnú pozíciu elektrikára. Preto nie je možné, aby si plnil zvýšenú vyživovaciu povinnosť určenú prvoinštančným súdom.

9. Matka sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody podaného odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dôkazov (§ 383, § 384 CSP a § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu otca nie je možné priznať úspech.

11. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie správnosti postupu a celého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý zvýšil otcovi vyživovaciu povinnosť na maloletú A. zo sumy 30 eur na sumu 200 eur mesačne od podania návrhu na súd a uložil mu aj povinnosť zaplatiť v splátkach zročné výživné za čas do vyhlásenia rozsudku vo výške 2.122,99 eur s možnosťou splácania v mesačných splátkach po 60 eur splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok.

13. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti rozhodné pre posúdenie dôvodnosti návrhom uplatnených požiadaviek a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, preto odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne a podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa plne stotožňuje. Odvolací súd ani s prihliadnutím na podané odvolanie nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie a k odvolacím námietkam otca dodáva iba nasledovné:

14. Podstatou odvolacej argumentácie bolo nesprávne zistenie skutkového stavu súdom prvej inštancie a nesprávne právne posúdenie veci vyplývajúce z nesprávneho vyhodnotenia možností a schopností otca, výsledkom ktorého je podľa názoru odvolateľa určenie neprímerane vysokej sumy výživného. Odvolací súd však nezistil v postupe prvoinštančného súdu žiadne pochybenie, ktoré by viedlo k nesprávnemu rozhodnutiu v merite veci. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutočný stav veci a vykonané dôkazy náležite vyhodnotil, pričom sa dostatočne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia so všetkými podstatnými skutočnosťami ako aj s relevantnými tvrdeniami účastníkov konania.

15. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

16. V zmysle ustanovenia § 78 Zákona o rodine v spojení s ustanovením 157 CMP predstavuje práve zmena pomerov hmotno-právnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne a to okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne, teda vývojom životných nákladov. Podstatná zmena pomerov musí byť v súdnom konaní dostatočne preukázaná, takže súd musí skúmať pomery na strane účastníkov v čase pôvodného rozhodnutia o výživnom a porovnať ich s aktuálnymi pomermi a následne porovnať zmenu odôvodnených potrieb na strane dieťaťa vo vzťahu k primeranosti určeného výživného, životnej úrovne rodičov s poukazom na vek, zdravotný stav, schopnosť starať sa o seba, pravidelné, ako aj náhodné výdavky dieťaťa v súvislosti so štúdiom, ako aj jeho kultúrnymi, športovými a inými voľnočasovými aktivitami. Rovnako na strane povinných osôb súd musí porovnávať a preukazovať ich aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery za účelom ich porovnania s pomermi v čase posledného rozhodovania, aby mohol dospieť k záveru buď o podstatnej zmene pomerov, prípadne k záveru, že k zmene pomerov nedošlo a to v súvislosti s príjmami rodičov dieťaťa, počtom ich vyživovacích povinností, osobných a materiálnych pomerov v nadväznosti na vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, vedomosti, pracovné skúsenosti, ako aj situáciu na trhu práce a podobne. Majetkové pomery treba posudzovať komplexne, nakoľko zahŕňajú jednak majetok povinného ako objektívnu kategóriu, a jednak jeho životný štandard, ktorým sa prezentuje navonok.

17. Súd prvej inštancie vyššie uvedené rešpektoval a správne sa zameril na zistenie, či došlo k podstatnej zmene pomerov na strane výživou odkázaného maloletého dieťaťa ako aj jeho rodičov od ostatnej úpravy rodičovských práv a povinností vykonanej rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.09.2014 č.k. 4C/209/2013-100 a preskúmal pomery na strane účastníkov v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom porovnávajúc ich s aktuálnymi pomermi. Uvedeným postupom prvoinštančný súd dospel k rovnakému záveru ako dospel po preskúmaní veci i odvolací súd a síce, že došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného tak, ako to urobil súd prvej inštancie. U maloletej správne konštatoval podstatnú zmenu pomerov už samotným uplynutím dlhej doby od posledného určenia výživného, počas ktorej maloletá (ktorá v roku 2014 bola iba trojročným dieťaťom v celodennej matkinej starostlivosti) vyrástla a aktuálne je už v druhom stupni základnej školy, takže jej potreby sa odvtedy nepochybne veľmi výrazne zvýšili a to jednak nárastom bežných potrieb na stravu, ošatenie, obuv, hygienu, voľnočasové aktivity a pod., ako aj z dôvodu, že jej pribudli výdavky súvisiace so školskou dochádzkou, ktoré v čase poslednej úpravy výživného neexistovali, pričom odvolací súd sa stotožňuje s výškou odôvodnených potrieb maloletej tak ako ich ustálil prvoinštančný súd v sume cca 425 eur mesačne. Správne súd zistil a vyhodnotil i pomery na strane otca, u ktorého vychádzal zo sumy dosahovaného príjmu 1.399,85 eur, pozostávajúceho zo mzdy zo zamestnania a výsluhového dôchodku a správne súd uzavrel, že je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť zvýšené výživné v sume 200 eur.

18. Pokiaľ otec v odvolaní namietal, že jeho zdravotný stav sa zhoršil a bráni mu vykonávať pracovnú pozíciu elektrikára, takže si nemôže plniť súdom určenú zvýšenú vyživovaciu povinnosť, odvolací súd k tomuto uvádza, že tento argument nie je možné zohľadniť. Ide totiž o ničím nepodložené tvrdenia odvolateľa, ktoré tento nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom (otec nedoložil žiadnu lekársku

správu o nemožnosti pracovať, žiadne potvrdenie o preradení na menej platenú prácu zo zdravotných dôvodov a pod.). Rovnako musel súd vyhodnotiť ako neopodstatnenú aj odvoláciu námietku otca, že ku dňu 30.04.2025 mu skončila nájomná zmluva. Takéto všeobecné tvrdenie, hoci v tomto prípade je preukázané doložením kópie nájomnej zmluvy, však nemá vo vzťahu k určenému výživnému žiadnu relevanciu, pričom ani nie je zrejmé, prečo vôbec otec považuje uvedenú skutočnosť za dôvod pre určenie nižšieho výživného. To, či otec naďalej býva v tomto konkrétnom podnájme alebo zmenil bývanie, nepredstavuje takú významnú okolnosť, ktorá by bez ďalšieho bola spôsobilá privodiť určenie nižšieho výživného. Treba dodať, že obaja rodičia maloletej sú nemajetní a bývajú v prenajatých bytoch. Ak potom matka dosahuje priemerný mesačný príjem cca 914 eur a otec súhrn mesačných príjmov cca 1.400 eur, pričom otec sa celé roky nad rámec súdom určeného výživného nijako na výžive maloletej dcéry nepodieľa a ani žiadnym spôsobom neparticipuje na jej osobnej starostlivosti, ktorú po celé roky zabezpečuje výlučne matka, niet potom pochyb o tom, že súdom určené výživné v sume 200 eur, ktorého výška nepokrýva ani polovicu mesačných nákladov vynakladaných na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletej, nemožno považovať za neprimerane vysoké a to bez ohľadu na to, kde otec teraz býva.

19. Vedený týmito úvahami odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil, vrátane správneho výroku o nedoplatku na výživnom a závislého výroku o trovách konania. Požiadavka otca v súvislosti s platením nedoplatku, ktorý v odvolaní uviedol, že „zaostalé výživné žiadam platiť s možnosťou aj po mojom skončení vyživovacej povinnosti, aby som toto uhradil v celej sume zaostalého výživného“, je nezrozumiteľná a odvolaciemu súdu nie je zrejmé, čo tým odvolateľ mal na mysli, preto ani nebolo možné sa s takouto námietkou primerane vysporiadať. Keďže otec správnosť výpočtu nedoplatku nenamietal a ani odvolací súd nevidel v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady a zároveň i výšku povolených mesačných splátok považoval za primeranú a súladnú s ustálenou súdnou praxou, preto odvolanie v tejto časti rovnako posúdil ako nedôvodné. Záverom odvolací súd uvádza, že pokiaľ má otec záujem stretávať sa so svojou maloletou dcérou, uvedená požiadavka odvolateľa vznesená v odvolacom konaní je bezpredmetná, keďže táto otázka nebola predmetom konania a v tomto smere ani nebolo vykonávané žiadne dokazovanie. Nič však otcovi nebráni podať na súd návrh na úpravu styku s maloletou, pokiaľ sa rodičia na stretávaní nedohodnú.

20. Súčasne bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP v spojení s § 396 CSP o trovách odvolacieho konania tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).